

[Rager.]

Jeg skal indrømme, at den er skabt i Krisetider, men naar man der har bygget noget op, som Omstændighederne viser er paakrævet, naar man endvidere i Udvalget har faaet klart fremlagt fra Ministerens Side, at denne Foranstaltning til Dato ikke har kostet den danske Stat noget, naar der heller ikke er større Sandsynlighed for, at den vil komme til at gøre det i en nær Fremtid, naar det endvidere, saa vidt jeg ved, er saaledes, at Bankerne ikke paa nogen Maade har protesteret mod, at Staten tager sig af dette finansielle Omraade, saa ser jeg oprigtig talt ikke, at principielle Betragtninger i Øjeblikket har nogen som helst Værdi eller Gyldighed.

Naar man her i Rigsdagen lovgiver om Fremme af Eksportinteresser, kan man ikke undlade med en lille Tanke at se hen til den Omstændighed, at vi i Gaar eller Forgaars læste i et herværende Blad, at en ret stor dansk Eksportvirksomhed, tvunget af en øjeblikkelig Situation, overvejer at lægge en Del af sin Fabrikation udenlands. Det er naturligt, synes jeg, at man kommer til at tænke paa dette, og at man herfra udtaler et Haab om, at de beklagelige Forhold, der er til Stede der, paa den ene eller den anden Maade hurtigst maa kunne afvikles, saaledes at vi ikke her lovgiver for at finde Eksportmuligheder og samtidig paa Grund af andre Forhold skal se, at Eksportmuligheder slaas os af Hænde.

Med Hensyn til Koncentrationsparagraffen, § 5, som det konservative Folkeparti er gaaet imod, fordi det ikke mener, at det af Ministeren er paapeget, hvortil disse Beløb skal anvendes, vil jeg blot sige, at enhver, der har Kendskab til Industrien og industrielle Forhold, vil vide, at der indenfor mange danske Industrier absolut er stor Brug for en Koncentrering af Virksomhederne og en Billiggørelse af Produktionen. I det Øjeblik, man indrømmer, at en Eksportkredit er nødvendig, tror jeg ogsaa, man maa indrømme, at der lige saa godt vil være Brug for Hjælp udefra til Foretagender af den Art, som omhandles i den nævnte Paragraf.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget i den Affattelse, som Flertallet har givet det, til Vedtagelse i Tinget.

Statsministeren (Stauning): Handelsministeren er forhindret i at være til Stede paa Grund af en Sags Behandling i Landstinget, som han maa overvære. Jeg skal paa hans Vegne takke Udvalgets Flertal for den Indstilling, der foreligger, og paa

hans Vegne tiltræde det af Flertallet stillede Ændringsforslag, og hertil føje en Anerkendelse af, at det er lykkedes at opnaa saa fuld Enighed med Venstres Repræsentanter, som Tilfældet er. Jeg kan tilføje, at ogsaa i adskillige af de principielle Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup fremsatte, kan jeg i høj Grad være enig. Dernæst maa jeg mene, at denne Lov i Virkeligheden er paakrævet, for saa vidt som vi jo stadig har for Øje en Arbejdsløshed, der er af betydeligt større Omfang, end de naturlige Forhold gør det rimeligt, en saa betydelig Arbejdsløshed, at der stadig heri maa være en Opmuntring for Lovgivningsmagten til at beskæftige sig med Problemet om, hvordan den kan bringes ud af Verden eller i hvert Fald bringes ned, og et Middel hertil er utvivlsomt det at opmuntre til forøget Produktion og navnlig til forøget Eksport.

I de Bemærkninger, der blev gjort af den konservative Ordfører, var der forskellige Betæneligheder ved den Linie, man her er gaaet ind paa, og navnlig gav disse Betæneligheder sig Udtryk overfor den Paragraf, der stiller et Beløb til Raadighed bl. a. til Anvendelse under Forhandlinger om Koncentrationer af forstandig Art. Det forekommer mig mærkeligt, at man fra konservativ Side vil hævde Unødvendigheden af Foranstaltninger af denne Art. De Konservative maa dog anses for i nogen Grad at repræsentere Erhvervsfolk, og hos dem er der ingen Tvivl om, at der er en Splittethed i visse Dele af dansk Industri, og at det er saare naturligt, at denne Splittethed modvirkes ved fornuftige Koncentrationer. Men naar det ærede Medlem nu beklagede sig over, at man ikke har faaet Eksempler, ikke har faaet at vide, hvorledes og paa hvilke Omraader man vilde anvende disse Penge, saa er det lige saa klart, at dette kan simpelt hen ikke siges. Det vilde være en ejendommelig Minister, der for Offentligheden vilde udskrive: Nu skal jeg sætte ind overfor den eller den Industri, for den duer ikke i sin nuværende Form. En saadan Minister findes heldigvis ikke i det nuværende Ministerium. Disse Penge maa naturligvis paa rimelig Maade bringes til Anvendelse, naar der kan opnaas Enighed med Industrier, der tiltrænger den Koncentration, som ogsaa den ærede sidste Taler erkendte Nødvendigheden af paa flere Omraader. Der er jo ingen Tvivl om, at paa mange Felter er dansk Produktion hyllet i det gamle Haandværks Klædebon og som Følge deraf ude af Stand til at til-